

ביאור בדרך אפשר

44	הקדושה ולהביא את הגאולה השלימה], ובמאמרו מכ"ף מרחשון תר"ז מביא	1	וַיִּטַע אברהם אבינו עץ אֲשֶׁל בְּכָאָר שְׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם הַיָּד
45	הרבי הרש"ב דְּאִיתָא מובא בַּזְהָר (בַּהֲשֵׁמְטוֹת לְחֶלֶק א' 4)	2	אֶל-עוֹלָם ¹ . וּמְבִיא בַעַל 'יוֹם הַהוֹלָדוֹת' הרבי הרש"ב (הארמו"ר
46	תֵּא-חֲזִי בוא וראה עֶשֶׂר נְטִיעוֹת (כְּדִאיִתָּא כפי שמוכא בַּמִּשְׁנָה ⁵	3	החמישי בשושלת ארמו"רי חב"ד שְׁנוֹלָד בְּיוֹם כ"ף מרחשון (שנת תרכ"א)
47	עֶשֶׂר נְטִיעוֹת כּוֹ' מוֹתֵר לְחֶרוֹשׁ כּוֹ' בְּשִׁבְלֵן בְּעָרְב שְׁבִיעִית	4	בַּמֶּאֱמָרוֹ במאמר חסידות שלו עַל פְּסוּק זֶה (דְּשִׁנַּת תר"ן ²)
48	עַד עָרְב רֵאש־הַשָּׁנָה כלומר,	5	שְׁזָכָה דוֹרְנוּ וְנִדְפַס המאמר של
49	איסור עבודת הארץ בשנה השביעית	6	הרבי הרש"ב בשנת תר"ג וְיִצְא־
50	מתחיל כבר בסיום השנה השישית,	7	לְאוֹר לְפָנֵי שְׁבַת זו נִכְמוּ עוֹד
51	והמשנה אומרת שאם יש בשדה עשר	8	כְּמָה סְפָרֵי חֲסִידוֹת שְׁזָכָה
52	נטיעות (שתילים צעירים) מותר לחרוש	9	דוֹרְנוּ וַיִּצְאוּ-לְאוֹר בּוֹ, דִּישׁ
53	שטח לשם כך שטח של בית-סאה	10	לוֹמֵר הַבְּאוּר בְּזָה, בַּמִּשְׁמַעוֹת
54	(חמישים אמה על חמישים אמה, שטח	11	העובדה שמאמרי וספרי חסידות רבים
55	שבו ניתן לזרוע סאה של תבואה) עד	12	שבעבר לא נדפסו, יצאו לאור דווקא
56	ראש השנה של שנת השמיטה – ואילו	13	בדורנו כִּי מִפִּינֵן שְׁבִזְמֵן זֶה
57	בעצים וותיקים מותר לחרוש שטח של	14	צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַפְּצַת הַמַּעֲנִינוֹת
58	בית סאה גם אם יש בו רק שלושה	15	של תורת החסידות, פנימיות התורה
59	עצים, כמבואר במשניות (שם) כּוֹ'	16	חוֹצָה (כמענה מלך המשיח לבעל-
60	אינון עֶשֶׂר נְטִיעוֹת דְּנִצְיָב	17	שם-טוב על שאלתו "אימתי קא אתי
61	קוֹדֶשׁא-בְּרִיךְ-הוּא, הם עשר	18	מר", מתי יבוא אדוני, - "לכשיפוצו
62	הנטיעות שהעמיד הקדוש ברוך הוא	19	מעיינותיך (המעיינות של תורת הבעל-
63	דְּהָא אֶחָיד לְהוֹן בְּהָהוּא	20	שם-טוב, תורת החסידות) חוצה", עד
64	אֶתְרָא דְּאִיקְרֵי עָרְב שְׁבִיעִית,	21	לְחוֹצָה שְׁאִין חוֹצָה מְחוּץ
65	שהרי הוא אוחו בהם באותו המקום	22	הַיִּמְנֹנִי, "חוצה" הרחוק ביותר
66	הנקרא ערב שביעית הַיָּנוּ וכוננת	23	מהמעיינות עצמם, היינו מקומות
67	דברי הזוהר היא על הַמְּשַׁכַּת	24	ואנשים וזמנים שלכאורה נראים
68	וְחִיבוּר הַעֶשֶׂר סְפִירוֹת	25	רחוקים ביותר מתורת החסידות
69	העליונות שנמצאות בהעלם להמשיך	26	לְפִיכָךְ בגלל צורך השעה להפיץ את
70	ולהוריד אותן ולהביא אותן לידי גילוי	27	מעיינות החסידות עד ל"חוצה" זה
71	כדי לחבר את עשר הספירות עִם	28	צְרִיכָה לְהִיּוֹת עַל זֶה על הפצת
72	סְפִירַת הַמְּלָכוֹת שעניינה להביא	29	המעיינות ברמה כזו של הפצה
73	את הספירות מההעלם אל הגילוי	30	"חוצה" נְתִינַת כַּח מִיּוֹחֶדֶת
74	שהוא עֲנִין שְׁנָה הַשְּׁבִיעִית	31	מְלַמְעָלָה והכוח המיוחד מלמעלה
75	(וְעָרְב שְׁבִיעִית).	32	ניתן עַל-יְדֵי גִילוּי אוֹר חֲדָשׁ
76	וּכְמִבּוֹאָר בַּמֶּאֱמָרָה שֵׁם	33	של תורת החסידות שעד עתה לא היה
77	בְּאַרְיֶפָה, דְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית	34	גלוי, וּכְמִבּוֹאָר בְּדִרוּשֵׁי
78	(שְׁמִיטָה) היא כְּמוֹ שְׁבַת	35	הַהִילוּלָא ³ מאמרי החסידות של
79	[וְכִדְאִיתָא כפי שמוכא בַּמִּדְרָשׁ ⁶	36	הרבי הרי"צ שנמסרו על-ידו לפרסום
80	(הוּבָא בְּהַמְשָׁךְ הַהִילוּלָא ⁷	37	לקראת יו"ד שבת תשי" שהיה ליום
81	המשך המאמרים של יו"ד שבת תשי"י,	38	הסתלקותו, כמשל לעניין מידת הנצח
82	הנוזכר לעיל לעניין "כובדו האוצרות")	39	שְׁהַמְלִיךְ מתוך רצון לנצח במלחמה
83	כָּל הַשְּׁבִיעִינֵן חֲבִיבִין כּוֹ'	40	מִבְּזָבֵז הָאוּצְרוֹת שְׁאֶצֶר וְלֹא
84	בְּשָׁנִים שְׁבִיעֵי חֲבִיב כּוֹ' שנת השמיטה בְּשָׁנִים שְׁבִיעֵי חֲבִיב	41	הַשְּׁתַּמְשׁ בְּהֵם עֲרִיין מעולם וכו', וְנוֹתָנָם עַל-יְדֵי פְקִידֵי הַחֵיל
85	כו' יום השבת, וכיוון שהמדרש מזכיר את השמיטה ואת השבת יחד, מובן	42	לְאֲנָשֵׁי הַחֵיל כּוֹ', וכך גם הגילוי וההוצאה לאור של דברי החסידות
86	שיש דמיון ביניהם גם במשמעות הפנימית], וְלָכֵן כְּשֵׁם שְׁשַׁבַּת עֲנִינָה	43	דווקא בדורנו הם בתור "כובדו האוצרות" כדי לנצח את הכוחות של היפך

בס"ד. שבת פרשת וירא, כ"ף מרחשון ה'תשמ"ז

הנחה בלתי מוגה

וַיִּטַע אֲשֶׁל בְּכָאָר שְׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם הַיָּד
אֶל-עוֹלָם¹. וּמְבִיא בַעַל 'יוֹם הַהוֹלָדוֹת'
בַּמֶּאֱמָרוֹ עַל פְּסוּק זֶה (דְּשִׁנַּת תר"ן²) שְׁזָכָה
דוֹרְנוּ וְנִדְפַס וַיִּצְא־לְאוֹר לְפָנֵי שְׁבַת זו נִכְמוּ עוֹד
כְּמָה סְפָרֵי חֲסִידוֹת שְׁזָכָה דוֹרְנוּ וַיִּצְאוּ-לְאוֹר בּוֹ,
דִּישׁ לוֹמֵר הַבְּאוּר בְּזָה, כִּי מִפִּינֵן שְׁבִזְמֵן זֶה
צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַפְּצַת הַמַּעֲנִינוֹת חוֹצָה לְחוֹצָה
עַל זֶה נְתִינַת כַּח מְלַמְעָלָה עַל-יְדֵי גִילוּי אוֹר
חֲדָשׁ, וּכְמִבּוֹאָר בְּדִרוּשֵׁי הַהִילוּלָא³ שְׁהַמְלִיךְ
מִבְּזָבֵז הָאוּצְרוֹת שְׁאֶצֶר וְלֹא הַשְּׁתַּמְשׁ בְּהֵם וכו',
וְנוֹתָנָם עַל-יְדֵי פְקִידֵי הַחֵיל לְאֲנָשֵׁי הַחֵיל כּוֹ',
דְּאִיתָא בַּזְהָר (בַּהֲשֵׁמְטוֹת לְחֶלֶק א' 4) תֵּא-חֲזִי
עֶשֶׂר נְטִיעוֹת (כְּדִאיִתָּא בַּמִּשְׁנָה⁵ עֶשֶׂר נְטִיעוֹת
כוֹ' מוֹתֵר לְחֶרוֹשׁ כּוֹ' בְּשִׁבְלֵן בְּעָרְב שְׁבִיעִית עַד
עָרְב רֵאש־הַשָּׁנָה) כּוֹ' אֵינוֹן עֶשֶׂר נְטִיעוֹת דְּנִצְיָב
קוֹדֶשׁא-בְּרִיךְ-הוּא, דְּהָא אֶחָיד לְהוֹן בְּהָהוּא
אֶתְרָא דְּאִיקְרֵי עָרְב שְׁבִיעִית, הֵינוּ הַמְּשַׁכַּת
וְחִיבוּר הַעֶשֶׂר סְפִירוֹת עִם סְפִירַת הַמְּלָכוֹת
שֶׁהוּא עֲנִין שְׁנָה הַשְּׁבִיעִית (וְעָרְב שְׁבִיעִית).
וּכְמִבּוֹאָר בַּמֶּאֱמָרָה שֵׁם בְּאַרְיֶפָה, דְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית
(שְׁמִיטָה) היא כְּמוֹ שְׁבַת וְכִדְאִיתָא בַּמִּדְרָשׁ⁶
(הוּבָא בְּהַמְשָׁךְ הַהִילוּלָא⁷) כָּל הַשְּׁבִיעִינֵן חֲבִיבִין
כוֹ' בְּשָׁנִים שְׁבִיעֵי חֲבִיב כּוֹ' בְּיָמִים שְׁבִיעֵי חֲבִיב
כוֹ', וְלָכֵן כְּשֵׁם שְׁשַׁבַּת עֲנִינָה הוּא סְפִירַת

(1) פרשתנו כא, לג. (2) סה"מ תרמ"ו-תר"ן ע' אשל ואילך. וראה גם אוה"ת וירא כרך ד תשנ"ט, ב ואילך. שם תשס"ב. ב. תשס"ג, א ואילך. ועוד. (3) סה"מ תשי" ע' 132. (4) רסא, ב. (5) שביעית פ"א מ"ו. (6) ויק"ר פכ"ט, יא. (7) סה"מ שם ע' 111.